

Μεθάει καὶ δὲν νοιάζεται καν ἡ ψυχὴ μας,
 Σκληρὸν ταξεῖδι ἄν ἀρχινᾷ κατὰ τὸ μνηῆμα!
 Χαρὰ στον, ποῦ δὲν ἀπαντᾷται ἀνεμοζόλῃ,
 Ποῦ ὡς τὸν πῆρ' ἀκρογιαλιὰ σιγαρομνίξει,
 Ἐκεῖ, ποῦ πᾶνε ἀγύριστοι μικροὶ μεγάλοι,
 Στὴ μαύρη γῆ, ποῦ μιὰ ψυχὴ δὲν μιὰς χαρίζει!
 Χρόνι' ὀρμενίζαμε καὶ μεῖς μὲ τὰ κουπιὰ μας,
 Χρόνια πολλὰ τὸ πέλαγο γλυκοκοιμοῦνταν,
 Ὡς ποῦλθε ἀνεμοστρόβιλος, καὶ τ' ὄρμενά μας
 Σπασμένα πάνω στὰ πικρὰ νερὰ κυλιοῦνταν!
 Δυὸ κύματα μᾶς πῆραν, ἄχ, κακὸ μεγάλο,
 Τὸ ἓνα στὴν Ἀνατολή, στὴν Δύσι τᾶλλο! Α *

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΤΟ ΑΙΤΙΟΝ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Ἐξηκριβώθη ὅτι, ὅταν ἀρχίζῃ τις νὰ κοιμηθῆται, αἱ αἰσθήσεις δὲν πίπτουσιν ὅλκι ὁμοῦ εἰς νάρκωσιν, ἀλλὰ ἐναρκοῦνται ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην. Πρῶτὴ ἢ ὄρασις παύει, κλειομένων τῶν βλεφάρων, νὰ δέχεται ἐντυπώσεις, ἐνῶ ὅλκι αἱ ἄλλαι διατηροῦσι πλήρη τὴν εὐαισθησίαν των. Δευτέρως ἢ γεῦσις ἀποβάλλει τὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀκολούθως ἢ ὄσφρησις. Ἡ ἀκοὴ ἔρχεται κατόπιν' καὶ τελευταία πασῶν ἢ γενικὴ αἰσθησις, ἢ τῆς σκέψεως καὶ τοῦ λογισμοῦ. Ἐκτὸς τούτου, αἱ αἰσθήσεις ὑποτίθεται ὅτι κοιμῶνται μὲ διαφόρους βαθμοὺς βαθύτητος. Ἡ ἀφή κοιμᾶται ἐλαφρότατα καὶ εἶνε ἢ εὐκολώτατα ἐγειρομένη' δευτέρα κατὰ τὴν ἐλαφρότητα τοῦ ὕπνου εἶνε ἢ ἀκοὴ ἀκολούθως ἔρχεται ὁ ὄρασις, ἢ δὲ γεῦσις καὶ ἢ ὄσφρησις ἐγείρονται τελευταία.

Καὶ ἄλλη δὲ περίστασις εἶνε ἀξία σημειώσεως' μυωνές τινες καὶ μέλη τοῦ σώματος ἀρχίζουσιν νὰ κοιμῶνται πρὸ τῶν ἄλλων. Ὁ ὕπνος εἰσβάλλει ἀπὸ τῶν ἄκρων, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ποδῶν καὶ τῶν κνημῶν καὶ χωρῶν πρὸς τὸ κέντρον καὶ τὴν νευρικὴν ἐνέργειαν. Ἡ ἀνάγκη τοῦ τηρεῖν τοὺς πόδας θερμούς καὶ ἐντελῶς ἀκινήτους, ὡς ἀγωγὸν τοῦτο τοῦ ὕπνου, εἶνε γνωστοτάτη. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας οὐδὲλως θὰ φανῇ παράδοξον ὅτι ἐκ μιᾶς ἢ πλειόνων αἰσθησεων, ἴσως δὲ καὶ ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων μελῶν τοῦ σώματος ἀτελῶς κοιμωμένων, προέρχεται συγχρόνως εἶδος ἀτελοῦς διανοητικῆς ἐνεργείας, ὅπερ παράγει τὸ φαινόμενον τῶν ὄνειρων.

ΠΩΣ ΜΟΝΟΜΑΧΟΥΣΙΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

Ἄγγλος τις ὀνόματι Τζόουζ, περιηγοῦμενος τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην, ἔφθασεν εἰς Βερολίνον καὶ διέτριψεν ὀλίγας ἡμέρας ἐκεῖ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ νεαροῦ φίλου του Τζάκ, σπουδάζοντος περὶ τὰς τέχνας. Μίαν ἑσπέραν οἱ δύο Βρεττανοί, ἐξελθόντες εἰς περίπατον ἔξω τῆς πόλεως, ἐζήτησαν ἀναψυχὴν ἐντὸς κήπου ζυθοπωλείου. Καθίσταντες παρὰ τὴν μικρὰν τράπεζαν, ἤρχισαν νὰ συζητῶσι περὶ τέχνης ὑπεράνω δύο ἀφριζόντων κυπέλλων. Πληθὺς Γερμανῶν σπουδαστῶν εἶχε καταλάβῃ ὡς ἐξ ἐρόδου ὅλον τὸν κήπον. Ἦσαν θορυβοποιοί, καὶ μετ' ὀλίγον ἔπιον ἀρκετά, ὥστε ἔγειναν καὶ φιλέριδες. Συνεζήτησαν μεγαλοφῶνως περὶ τινος προσφάτου μονομαχίας, καὶ εἰς μεγαλόσωμος γεννάδας, οὗ τὸ σημειωμένον δι' οὐλλῆς πρόσωπον εἰδείκνυεν ὅτι εἶχεν ἀντι-

μετωπίσῃ ἀντίπαλον ἐπὶ τοῦ «πέδιου τῆς τιμῆς», μετὰ μεγίστης βιαιοπαθείας ἐκήρυττεν ὅτι οἱ Γερμανοὶ εἶνε ἢ ἀνδρειοτάτη φυλὴ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅτι ὁ φείλου νὰ εἶνε πρῶθιμοι ὅπως ἀποδεικνύσι τοῦτο ἐν πάσει εὐκκίριά. Ἄντι νὰ μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, ἔλεγε, καλλίτερα θὰ κάμουν νὰ διασταυρῶσι τὸ ξίφος μὲ τοὺς ξένους, Ἄγγλους, Γάλλους καὶ Ἀμερικανούς. Ὑπάρχουν, δόξα τῷ Θεῷ, πλῆθος ξένων περιηγητῶν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ὅπως χρησιμεύουσιν ὡς ἀνταγωνισταὶ τῶν ἀνδρείων Τευτόνων, καὶ αὐτὸς προτείνει διὰ τοῦτο νὰ προκαλῶσι τοὺτους ἀντὶ τῶν ἰδίων πατριωτῶν των. Τοιαύτην μετερχομένη τακτικὴν ἢ Γερμανίαν, θ' ἀποκτήσῃ ταχέως φήμην ἐπὶ ἐθνικῇ ἀνδρείᾳ εὐρείαν ὅσον καὶ ὁ κόσμος.

Καθ' ὅσον ἢ ἀγόρευσις προὐχώρει, ἢ προσοχὴ τῶν Γερμανῶν εἶχε στραφεί πρὸς τοὺς δύο νέους Ἄγγλους, καὶ οὗτοι ταχέως ἐπέστησαν ὅτι θὰ ἐδιάζοντο νὰ μονομαχῆσιν. Οἱ Γερμανοὶ ἔξαφνα συνεσπειρώθησαν περὶ τὴν τράπεζαν, ὅπου ὁ Τζόουζ καὶ ὁ σύντροφός του ἐκάθηνον ἠτύχως, βρῶντες τὸν ζῦθόν των, καὶ ὁ ἰταμὸς ἀγορητῆς ἔκυψε πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ ἐρύτθη τὸν καπνὸν τοῦ σιγάρου του κατὰ πρόσωπον τοῦ Τζόουζ. Ὁ Ἄγγλος ἐμειδίασε καθὼς ἐτελείωνεν τὸν ζῦθόν του, καὶ εἶπε πρὸς τὸν συνάδελφόν του καλλιτέχνην :

— Τζάκ, θέλω νὰ μὲ βοηθήθῃς διὰ δέκα δευτερόλεπτα' ὕπαγε εἰς τὴν θύραν καὶ στάσου ἐκεῖ. Μὴν ἀφήνης κανένα νὰ εἰσελθῇ ἢ νὰ ἐξελθῇ. Ἐάν ιανεῖς δοκιμάσῃ, ρίψε τον κάτω μὲ τὸν γρόνθον σου.

Ἐν τῷ μεταξῷ τούτῳ οἱ Γερμανοὶ φοιτηταί, οἵτινες ἐφύραζαν διὰ τὴν φαινομένην εὐθυμίαν τοῦ Τζόουζ, ἔττησαν χλευαστικὸν χορὸν φωνοῦντες γερμανιστί : «Δειλός! δειλός! Δὲν παίρνει ἀπὸ ὕδριν. Διατί δὲν θέλει νὰ κτυπηθῇ; Μονομαχίαν! μονομαχίαν!»

Τότε ὁ Τζόουζ ἠγέρθη μεδιῶν ἀκόμη :

— Κύριοι, θέλετε μονομαχίαν; Ὅθ τὴν ἔχετε. Ὡς ὕδρισθεῖς ἔχω τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀπλων. Ἐκλέγω ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἢ φύσις μου ἔδωκε, καὶ σκοπεύω νὰ σᾶς δεῖξω πῶς μονομαχοῦν οἱ Ἄγγλοι, ὅταν εἶνε εἰς τὴν πατρίδα των.

Εἶπε, καὶ ὁ δεξιὸς γρόνθος του κατηνέχθη ὡς καταπέλτης ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Γερμανοῦ, ὅστις ἔπεσον ὡς στῦλος διὰ μοχλοῦ ἀνατραπέως. Τότε ἐστράφη πρὸς τοὺς ἄλλους φοιτητάς, μπίφ! μπάφ! μπάν! Εἰς ἐκάστην πυγμὴν του εἰς Γερμανὸς ἐπιπτε, καὶ ἐντὸς τοῦ διαστήματος τῶν δέκα δευτερολέπτων ἀνθρώπινον βῆμα ἐστράφη βραχδαῖον πρὸς τὴν θύραν, καὶ τοῦτο ἔδωκεν εἰς τὸν ἕτερον Ἄγγλον ἀφορμὴν, ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὴν πυγμαχίαν. Μετὰ ἐν λεπτὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μάχης ὁ μικρὸς κήπος περιεῖχε τρεῖς μόνον ἀνθρώπους. Ὁ εἰς ἦτο ὁ ζυθοπώλης, εἰς ὃν ἐπέπεσε φόβος καὶ τρόμος, καὶ οἱ δύο ἄλλοι ἦσαν οἱ Ἄγγλοι, οἵτινες ἐκάθισαν παρὰ τὴν τράπεζαν ἐπιτάσσοντες γερμανιστί : «Noch zwei hier!» (Ἀκόμα δυὸ μπίρις!)

Ἐννοεῖται ὅτι ταῦτα πάντα ἀφηγεῖται ἀγγλικῇ ἐφημερίδι, ἀγνωστον δὲ κατὰ πόσον εἶνε ἀληθὴ ἢ φανταστικά.

Η ΤΕΛΕΙΑ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ

Τὸ χάρισμα εἶνε ἔμφυτον, ὄχι κτητὸν οὐδὲ διδακτὸν. Οἱ ἄνθρωποι γεννῶνται χορευταί, ὡς γεννῶνται ἄσιδοι καὶ ὑπνωτισταί. Ἡ ἄσκησις εἶνε ἀναγκαία διὰ τὴν ἐνισχύσιν καὶ τὴν ἀμύνην εὐκινήτους τοῦ μυῶντος τοῦ σώματος, ὡς εἶνε ἀναγκαία, διὰ τὴν δῶσιν εἰς τὸν ἄσιδον ἐγκράτειαν τῆς ἰδίας φωνῆς του. Ἄλλα δὲν δύνασαι τὴν πλάσιν χορευτρίαν διὰ τῆς ἀσκήσεως, ὅπως δὲν δύνασαι τὴν πλάσιν ὑψίφωνον. Ἡ ἀκαλλιέργητος ὕλη πρέπει τὴν προὔπαρξιν, καὶ διὰ τὴν διαμορφωθῆ καὶ χλιναγωγῆθι διὰ τῆς καλλιέργειας, πότε διὰ τὴν ὑποταχθῆ εἰς αὐτὴν ἀνυπομόνως καί, τῆς μουσικῆς κλίσεως ὀργώσης, τὴν ἀποφύγη τῆς ὑπερβολῆς τῆς ὀρχηστικῆς ἐξάψεως, καὶ τὴν διορθώσιν τὸν αὐτοματισμὸν ἑνός, ὅστις ἐπλάσθη χορευτῆς ἐκ φύσεως. Ὡς πρὸς τὸ χάρισμα τῆς ἀληθινῆς χορευτρίας ὑπάρχει τι μυστήριον. Παλμός τις σφύζει εἰς τὸν πόδα τῆς, ὅστις δίδει αὐτῇ μυστικὴν χάριν μὴ δοθεῖσαν εἰς ἄλλην. Ἐν ταῖς ἀνιούσαις καὶ κατιούσαις φωναῖς τῆς ὀρχήστρας εὐρίσκει ὁρατὰς, οὕτως εἰπεῖν, διακυμάνσεις, τὰς ὁποίας ἄλλο ὄμμα δὲν βλέπει. Ἐκ μυστηριώδους ἐπιπνοίας, ἀκαταλήπτου εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν, καθίσταται ἱκανὴ τὴν μεθερμηνεύη εἰς κίνησιν τὸ κρῦφον πνεῦμα τῆς μελωδίας, τὴν δίδη σχήμα καὶ χρώμα εἰς τὰς φαντασίας τοῦ συνθέτου, τελειότερον καὶ ὠραιότερον ἢ ὅσον ἐκεῖνος ποτε ὠνειροπόλησε. Τὸ χάρισμα ἤλθε πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ἀγνώστου πηγῆς, δι' ἀδήλων ἐλιγμῶν κληρονομικότητος! Ἐκατοντάδες ἤλθον καὶ παρήλθον, ἐκάστη προσθέτουσα ἀνυπολόγητος ἐν μέρει εἰς τὸ δῶρημα τοῦτο, ὅπερ ἀναθρόσκει εἰς πραγματικὴν ζωὴν παρ' αὐτῇ. Κατὰ τὴν ἀκτινοδόλον ἐκείνην στιγμήν ἐπὶ τῆς σκηνῆς φαίνεται ὅτι ζῆ εἰς χωριστὸν κόσμον, καὶ ὅτι ἐμπνέεται εἰς τὰς ἀπεριγράπτους κινήσεις τῆς ἀπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ὅπερ ἐνέπνευσε τὴν Σαλώμην, ὅταν αὐτὴ κατωρχήσατο τῆς κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ

Η ΣΑΡΞ ΛΟΓΟΣ

Προκειμένου περὶ κυρίας ἰσχυροτάτης καὶ πολυλογώτατης ἄμα, εἰς τῶν ἡμετέρων λογίων ἔλεγεν: — Εἰς αὐτὴν ἐφαρμόζεται τὸ τοῦ Εὐαγγελίου ἀνεστραμμένον—ὄχι ὁ λόγος σὰρξ, ἀλλ' ἡ σὰρξ λόγος ἐγένετο.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΡΟΥΔΟΛΦΟΣ ΒΙΡΧΩΒ

Ὁ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῆς Παθολογικῆς Ἄνατομίας καὶ τῆς Ἀνθρωπολογίας διαπρέπων ἀνὴρ, ὅστις ἐσχάτως ἐώρτασε τὴν 70ετηρίδα του, συμπανηγυρίζοντος τοῦ ἀπανταχοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ἐγεννήθη τῇ 1)13 Ὀκτωβρίου 1821 ἐν Σιφελδάν καὶ ἐγένετο τὸ πρῶτον καθηγητῆς ἐν Βυρτζβούργῳ τῷ 1849. Κατὰ τὸ 1856 ἐκλήθη ὡς διευθυντῆς τοῦ Παθολογικοῦ Ἰνστιτούτου εἰς Βερολίνον. Ἀπὸ τοῦ 1862 διατελεῖ μέλος τῆς πρωσσικῆς βουλῆς καὶ ἀπὸ τοῦ 1880 μέλος τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου, ἐν ᾧ κατέχει θέσιν μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ φιλελευθέρου κόμματος. Ὁ Βίρχωβ ἐξέδωκε πολλὰ καὶ σπουδαιότατα συγγράμματα.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

~~~~ Μάλιστα, φίλτατε Κυθάριε, ἔχετε τὴν τιμὴν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς νήσου σας κείται ὁ βαθύτερος πυθμὴν τῆς Μεσογείου. Καὶ δὲν εἶνε μόνον 4000 μέτρα, ὅπως νομίζετε καὶ σεῖς καὶ ὅλοι μέχρι πρὸ μικροῦ ἐνόμιζον, ἀλλὰ 4400 μέτρα κατὰ τὴν νεωτάτην βολιδοσκοπήσιν, ἣν ἐνήργησε τὸ αὐστριακὸν πλοῖον «Pola» κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος. Ἀκριβῶς τὸ σημεῖον τοῦ μεγίστου βάθους τῆς Μεσογείου κείται 350 44' 20'' βορείου πλάτους καὶ 210 44' 50'' νοτίου ἀπὸ τῆς νήσου σας. Ἄν θέλετε πηγαίνετε τὴν τὸ μετρήσετε καὶ ὁ ἴδιος.

~~~~ Κύριε Φιλάρταιε. Ἐχετε δίκκιον. Το λάθος τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς ἐν σελίδι α' 229 φανερόν ἄλλως, προήλθεν ἐξ ἀβλεψίας κατὰ τὴν στοιχειοθεσίαν. Διορθώσατέ το λοιπὸν εἰς τὸ περιθώριον· ἀντὶ πρὸ μιαιγενῆ χμέτέ το πρὸ μιαιγενῆ, καὶ ἐτελείωσε. Δὲν ἐχάθη ὁ κόσμος.

~~~~ Καὶ τί εἶνε τάχα αἱ 25 γλώσσαι τοῦ περιφρήμου Ἄγγελου γραμμικῆς, ἀγκυρῆς Διγλωσσε, ἀπὸ ὑπάρχον ἐκτὸς τῶν 25 αὐτῶν καὶ ἄλλαι 3049, τὰς ὁποίας δὲν ἤξεύρει τὴν ὀμιλήσιν; Ἡ μήπως ἀνοσεῖτε ὅτι 3064 εἶνε ὅλαι αἱ ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων λαλούμεναι γλώσσαι; Ἀφίνομεν τὰς νεκρὰς γλώσσας, τὰς ἀψύχους, τὰς καπνιστὰς—ἐκεῖνας τὰς ὀμιλεῖ ὁ καθεὶς ὁπως θέλει.

~~~~ Ἄν προτιμᾶτε τὴν εὐωδίαν τῶν ῥόδων, Κυρία Α. τότε κάμετε τὸ ἐξῆς διὰ τὴν εὐωδιάσιν τὸ δωμάτιόν σας καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἔχετε νοπὰ ῥόδα ἀπὸ τὸν κηπὸν σας: Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον συλλέξατε πέταλα εὐωδῶν ῥόδων ὄσπερ, μολί ἀνοιχθῶσι, καὶ ριψατέ τα ἐντὸς φιλῆς περιεχούσης ὀλίγον οἶνοπνευμα δυνατόν προσθέσατε καὶ ὀλίγον ἄλας μαγειρικόν καὶ κλείσατε ἐρμητικῶς τὴν φιλήν ἐπὶ δύο ἐβδομάδας. Ὅσκις θέλετε τὴν ἀρωματίσατε τὸ δωμάτιόν σας, ἀνοίγετε τὴν φιλήν, ῥίπτετε ὀλίγας σταγόνας εἰς τὸ δάπεδον καὶ τὴν κλείετε πάλιν καλῶς. Ἡ εὐωδία εἶνε τὸσον ὅμοια πρὸς τὴν τῶν ῥόδων, ὥστε πᾶς ἐρχόμενος πρὸς ἐπίσκεψίν σας θὰ ἐρωτᾷ: —Ποῦ εὐρήκατε ῥόδα τοιαύτην ἐπόχῃν; Σεῖς ὅμως μὴ φανερώνατε τὸ μυστικόν. Ἄμα τὸ μῆθη ὅλος ὁ κόσμος δὲν θ' ἀξίζη πλέον.

ΠΑΙΓΝΙΑ

Δόμινον — Προβλημα.

Τέσσαρες παίχται: οἱ Α, Β Γ, Δ, λαμβάνουν ἕκαστος ἀπὸ 7 κόκκαλα. Τὰ κόκκαλα τοῦ Δ μετροῦν 14 περισσοτέρους πόντους ἀπὸ τὰ κόκκαλα τοῦ Γ καὶ 5 ὀλιγωτέρους ἀπὸ τὰ κόκκαλα τοῦ Β.

Ἄν ἔχει: $\frac{6}{6} \frac{6}{4} \frac{6}{2} \frac{6}{1} \frac{5}{4} \frac{5}{3} \frac{4}{2}$

θεταὶ διπλοῦν ἐξ καὶ κερδίζει, διότι τελειώνει πρῶτος τὰ κόκκαλά του μὲ τὸ ἐξ ἔν. Ὁ Β δὲν ἔχει τὴν βάλην εἰς τὸν ἕκτον γυρον, ὁ Γ εἰς τὸν πρῶτον καὶ ἕκτον καὶ ὁ Δ εἰς τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον. Ὁ Γ μένει μὲ τρία κόκκαλα μετροῦντα ἐν ὄλω 8 καὶ ὁ Δ μὲ ἄλλα τρία μετροῦντα 9. Τὰ 20 κόκκαλα, ἅτινα ἐπαίχθησαν, μετροῦν 143 πόντους.

Ποῖα κόκκαλα ἔμειναν εἰς χεῖρας τῶν Γ καὶ Δ;

Πῶς ἐπαίχθη τὸ παιγνίδιον;

[Εἰς τὸν πρῶτον λύτην δίδεται ὁ «Φασουλῆς Φιλότοφος» τοῦ Σουρῆ.]